DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIII. ZATURDAG den 7den JUNY 1845. No. 23.

KENNISGEVING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Mei 1845.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt by deze openlyk kennis gegeven:

— dat, volgens het, door den WelEerwaarden Heer A. I. K. Meijer Predikant by de vereenigde protestantsche gemeente alhier, aan het Koloniaal Bestuur ingezondene, berigt van den uitslag der, tot het daarstellen van een kerkgebouw voor de vereenigde protestantsche gemeente te Aruba zoo aldaar als op dit eiland gedane collecte, blykens overgelegde lysten, de inschryving der ingezetenen te Curaçao heeft bedragen *f* 1519, waarvan bereids is geïnd *f* 1459 50, en die der ingezetenen van Aruba heeft beloopen op *f* 605, van welke som, volgens de van den Heer Kerkopziener aldaar ontvangene laatste berigten, nog ruim *f* 100 in te vorderen was.

— dat de vertimmering van het met die fondsen aangekochte huis reeds zeer ver gevorderd, doch de beschikbaar geblevene penningen, ook na ontvangst der nog invorderbare bydragen, niet voldoende zynde om het geheel te voltooijen, op het deswege gedane verzoek, den Eerwaarden Heer A. I. K. Meijer voornoemd de vergunning is verleend, om door eene tweede zoo te Curaçao als te Aruba te doene collecte, te trachten het nog ontbrekende bedrag byeen te verzamelen, ten einde het begonnen werk te voltooijen, en

— dat, na de voltooijing en inrigting van gemeld kerkgebouw op Aruba, verder openlyk zal worden bekend gemaakt, het totaal bedrag der ontvangsten en dat der uitgaven aan hetzelve besteed, een en ander naar aanleiding der verantwoording rekening, welke daarvan aan het Koloniaal Bestuur zal worden ingezonden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 23 Mei 1845.

ALZOO de personen van *AUGUST MULLER en A. M. MULLER,* alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hen in eigendom aankomenden slaaf genaamd KAREL BERNARD, oud 44 jaren, zoon van MARIA MERCED, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken,* na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 Mei 1845

ALZOO de persoon van *CICILIA CAPRILES,* alhier woonachtig, zich per rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomenden slavenjongen genaamd JOSE, oud 13 jaren, zoon van ALESINA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slavenjongen mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken,* na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Oh tempora! oh mores!

Het is my wel bewust dat eenige onpartydige en naauwgezette menschen denken, dat het openbaar maken van eenig feit, hetwelk onze godsdienstgenooten in het minst zoude kunnen krenken, nimmer goed is, doch, deze bedenking is in den volsten zin waarlyk kinderachtig, en niet gewigtig genoeg om my van de openbaarmaking te wederhouden, wanneer ik vermeen dat uit dezelve een werkelyk goed kan ontstaan, hetwelk zonder deze niet gesticht zyn zoude, terwyl het wegnemen der dwaling, welke ten laatsten toch onder het gewigt der openbare meening bezwyken moet, al het kwaad is, dat er uit ontstaan kan.

Het volgende dan, onder dagteekening van den 4 dezer, door twee achtingswaardige personen aan de Bestuurders van de Israëlitische Gemeente dezes Eilands gerigt, kan, op zich zelven, genoegzaam zyn om het Publiek wegens de aanleiding der onder ons bestaande tweespalt in te lichten:

MYNE HEEREN!

Dagelyks in het byzyn van vreemden beschaamd wordende over de manier van zingen en voorlezen in onze Synagoge, wenden wy ons tot UWelEerw., aanbiedende om ons met alle mogelyke yver toeteleggen om te leeren zingen, en in het, by de beschaving die ons omringt, zoo onbestaanbare gegalm eene hervorming daartestellen, verzoekende wy de ondersteuning en bescherming van dit Colegie in eene onderneming, welke niets minder beoogt dan de Synagoge van eenen tot spreekwoord geworden blaam te ontheffen.

Het Colegie, den aard des versoeks en de achtingswaardige handteekeningen, gezamentlyk een 44tal bedragende, waarmede het bekleed was, in aanmerking nemende, gaf deszelfs toestemming in ons verzoek, ons den tyd van twee maanden stellende, op dat wy hiervan de proef nemende, alle veranderingen, hoe ook genaamd, in de manier van zingen, voorlezen en rusten, maken konden, onder bepaling nogthans dat er geene verandering gemaakt mogt worden zonder voorafgaande goedkeuring van den Voorzinger (Hazan) en van hem die ons, in de Gemeente, onder den titel van Assessor Rabyn, voorgaat.

De twee maanden ten einde loopende en de vorderingen ziende, die wy na een twintigtal lessen gemaakt hadden, als ook, door het Publiek aangemoedigd, koesterden wy zoo veel hoop voor de toekomst, dat wy nog een maand verlenging verzochten tot het voortzetten van zulke nuttige proeven en op dat wy meer tyd konden hebben om ons geheele kerkboek (Ritual) achtereenvolgend doorteloopen.

De President bragt ons daarop eenvoudig ter kennis, dat ons verzoek in het Colegie by eene meerderheid van drie tegen twee stemmen geweigerd was.

Zonder in de gronden der weigering van het Colegie te treden, hebben wy nogthans onzen taak tot het einde van den ons gestelden tyd voortgezet.

Eene memorie werd aan de beide door het Colegie hiertoe gekwalificeerde geestelyken ter bekrachtiging aangeboden, waarin al de rustteekens of punten, welke wy, met in het oog houding van den striksten zin der Gebeden aangenomen hadden, aangewezen waren, als ook den aanvang van elk vers, waar de voorzinger beginnen moet om ons te leiden, aangezien in de Synagoge alle muziek instrumenten ontbreken.

Hoe groot was dus onze verbazing en die van allen, welke uit den mond van eenige leden des Colegies vernomen hadden: "*dat de gezangen goedgekeurd waren,*" toen wy naderhand de afkondiging hoorden, welke met eene pennestreek het wezen vernietigt van alles wat wy gedaan hadden om orde daar te stellen, en wel:

> "eeniglyk afschaffende.
> *Elk rusten in de langste psalmen, en beletlende den voorzinger om eenig ander vers der gewoonste lofzangen om ons vóórtegaan, aanteheffen dan het begin van denzelfden zang, en niet meer noch minder dan gebruikelyk was.*"

Wel, MyneHeeren, zoo gy dit uwe goedkeuring geven noemt, wat zal dan wel uwe afkeuring zyn? Gy veroorloofl ons te zingen (en wanneer kwam het er ooit op aan om dit te weigeren,) en Gy berooft ons van het eenige middel dat wy hebben om dit met orde te doen! Ware het niet genoegzaam alle onze pogingen te verlammen en te niet te doen, was er by die afwyzing ook spot en schimp noodig?

Wel nu, wy zullen het niet zyn die medegalmen. Leg den vooruitgang zoo vele lafelyke hinderpalen in den weg als gy kunt; wy zullen in de Synagoge komende onze gebeden tot den Schepper in stilte opzenden, hoewel schaamrood in het byzyn der menschen over de weinige waardigheid van onze Godsvereering, welker verbetering niet in onze magt staat, zoo lang er eene meerderheid in ons Besturend Colegie is, welke zoo veel tegenzin in de goede orde heeft.

Wy hebben de eer te zyn, enz.

Namens hen die zich aangeboden hebben om het koor opterigten,

J. J. H.
B. D. C.

Wat zullen zy nu wel zeggen, die aan het bestaan van eenige aanzetters, welke er op uit waren om het koor te storen, niet hebben kunnen gelooven, wanneer zy klaarblykelyk zien, dat de meerderheid van deselfde vertegenwoordigers der gemeente, op wie de heilige verpligting berust om alle goede inrigtingen naar hun beste vermogen dáár te stellen, juist diegenen zyn, welke geveinsdelyk werkzaam zyn om de chaos weder daar te stellen! Wat zullen zy nu van deze meerderheid der driën zeggen, die zonder eenige inspanning van hunnen kant zes en twintig jongelingen, beminnaars en yveraars voor het goede vin-

den, welke zich vrywillig aanboden om, met verlies van hunnen tyd te leeren en hun best te doen, zonder eenige andere beweegreden, dan die van aan hunne Godsvereering meerdere waardigheid bytezetten, zonder eenig ander voordeel dan dat van niet schaamrood te moeten worden; van deze meerderheid, die in plaats van alle aanmoediging van hunnen kant, zoo als ware vertegenwoordigers der gemeente betaamt, niets anders toebragten dan bedekte hinderpalen, bespotting en schimp!

O tyden! O zeden! Dit is waarlyk een nog ongelooflyker verschynsel dan het bestaan van eenige demagogen, die er slechts op bedacht waren om het koor te storen! Zal er nog niemand gevonden worden, die er belang in stelt en vereenigd wenschte wil werken om door alle wettige middelen de ontbinding van zulk een *Triumviraat* te vorderen?

En, gy allerlofwaardigste jongelingen, die den drang van uwen eeuw hebt weten te gevoelen, besteedt uwe vrye uren aan eene oefening, welke U de achting niet alleen van uwe Godsdienstgenoten, maar ook van alle andere menschen, die vrienden van vooruitgang en beschaving zyn, verwerven zal.

Laat U niet ontmoedigen omdat drie van uwe vertegenwoordigers, door hunne meerderheid, de magt in handen hebbende, U belagchelyk willen maken. Ga, (steeds onderworpen aan de magt, die onze Synagoge bestuurt) met hetzelfde vuur en yver voort, om met het door U geleerde, onder de leiding van bekwame muziekkundigen, uw voordeel te doen; mogelyk is de dag naby waarop gy uwen arbeid al den lof en aanmoediging zult zien toebrengen, welke gy verdient.

Ja, uw arbeid heeft reeds wortel geschoten, uw eigene tegenstrevers zullen nu in uw byzyn en by ons indrukwekkend stilzwygen niet anders dan hun best kunnen doen, nu, daar zy zich alleen gelaten zien om U natevolgen; doch, hoe is het te verwachten, dat zy zich in zulk eenen moeijelyken stand staande zullen weten te houden, mannen, die het kwade doende, niet weten wat zy doen! Bedenk dat zy of hunne trawanten in ditzelfde weekblad my naar Frankryks Israëlitendom verwezen hebben, niet wetende, dat dit zelfs het orgel in onderscheidene hunner Synagogen ingevoerd heeft! Welk eene ylhoofdigheid!......

Que vous auriez besoin des leçons de Socrate,
Agitateurs cruels, sans oreilles, sans yeux.
De Socrate? non, non, votre esprit furieux,
A certainement plus besoin d'Hypocrate.

Poes. div.

Voorwaar behoeft gy eerst de lessen van Socrates,
Gy roervinken gebroed, gy zonder oor en oog!—
Van Socrates?—wel neen, uw brein brandt al te zeer,
Roept gy Hypocrates, want dien behoeft gy meer.

Dichtmengelingen.

DE ISRAËLIET, VRIEND DER ORDE.

Oh tempora! oh mores!

Bien sé que algunas personas imparciales y escrupulosas estan de opinion que nunca es bueno dar publicidad á ningun hecho capaz de perjudicar á nuestros correligionarios en lo mas minimo; pero esta consideracion en sentido absoluto, es verdaderamente pueril y no será suficiente á detenerme siempre que crea, que de la publicidad puede resultar algun verdadero bien que sin ella no seria jamas obtenible, y que no puede ocasionar ningun otro mal que el esterminio del error que debe siempre concluir por sucumbir bajo el peso de la opinion publica.

El siguiente escrito con fecha 4 del que rige dirigido por dos sugetos respetables al Colegio administrativo de la Comunidad israelitica de esta isla, impondrá al publico por si solo, de toda la discordancia ecsistente que es mi deseo tenga un pleno conocimiento.

SEÑORES.

Acobardados diariamente en presencia de los estrangeros del estilo de cantar y recitar en nuestra Synagoga, nos hemos dirigido á Vds. ofreciendonos de dedicarnos con todo el zelo posible, para aprender á cantar y reformar aquella voceria tan incompatible en medio de la civilizacion que nos arrodea, pidiendo el apoyo y la proteccion del Colegio para la realizacion de una empresa que no aspiraba á nada menos que á vindicar la Synagoga de una ignominia proverbial.

El Colegio atendiendo á la naturaleza del objeto y á las firmas respetables que nos apoyaban, que ascendian juntos al numero de 44, dió su asenso á la peticion nuestra, indicando el termino de dos meses á fin que haciendo nuestros ensayos, pudiesemos introducir cuales quiera alteracion, en el modo de cantar, recitar, y hacer las paradas, bajo la restriccion que ninguna mudanza no podría ser hecha sin la previa aprobacion del ministro oficiante y del que en nuestra comunidad nos guia, conocido bajo el titulo de asesor-rabino.

Cuando estaban para espirar los dos meses, viendo los progresos que hemos hecho despues de unas veinte lecciones, y animados al mismo tiempo por el publico, concebimos tales esperanzas para lo futuro que intercedimos la prolongacion de otro mes mas, para la continuacion de unos tan utiles ensayos á fin que tuviesemos mas tiempo de recorrer toda la serie del ritual.

El Presidente nos hizo conocer simplemente, que nuestra peticion quedaba rehusada en el Colegio por una mayoria de sufragios de 3 contra 2.

Sin comentar la causa de la negativa del Colegio hemos continuado nuestra tarea hasta la conclusion del termino que se nos fue señalado.

Un memorial fue presentado para su sancion por los dos eclesiasticos calificados por el Colegio, señalando todas las paradas que hemos adoptado con arreglo al riguroso sentido de las oraciones y todos los principios de versiculos que debe empezar el oficiante para servirnos de guia, careciendo en la Synagoga de todo instrumento de musica.

¿Cual ha sido nuestro asombro y el de todos los que han oido de la boca de algunos miembros del Colegio *que las canciones fueron sancionadas*, al oir despues el Proclama que de un sole rasgo aniquila la esencia de todo lo que hemos hecho para introducir el orden, con solo abrogar: *Toda parada en los mas prolongados Salmos é impedir que el Oficiante no puede apuntar el principio de ningun versiculo de los mas usuales himnos para guiarnos, sino solo el principio del mismo himno, ni mas ni menos como siempre se acostumbraba?* Pues Señores: ¿Si esto llaman Vds. dar su sancion lo qué llamarían entonces reusarla? Vds. nos permiten cantar, (¡y cúando ha sido jamas cuestion de negar esto?) ¿y nos privan del unico medio que tenemos para cantar con orden? ¿No era suficiente paralizar y anonadar todo cuanto hemos intentado, era necesario tambien añadir á la repulsa la burla y la ironía?— Pero nosotros no serémos ya quienes coadyuven á la voceria. Promuevan Vds. cuantas dificultades plausibles encuentren para contrarestar el progreso; nosotros cuando concuriesemos á la Synagoga, será solo con el objeto de dirigir silenciosos nuestras plegarias á nuestro Criador, aun que acobardados en presencia de los hombres por la poca dignidad en el modo de celebrar nuestro culto que no está en nuestro alcance de poder remediar, mientras reside en el Colegio administrativo una mayoria tan adversa á los verdaderos principios del buen orden.

Tenemos el honor de ser &c.

En nombre de los que se habian ofrecido para la formacion del coro,

(firmados) J. J. H.
B. D. C.

Pues ¿qué diran ahora los que no habian podido creer á la ecsistencia de algunos agitadores que solo premeditaban de estorvar el coro, cuando ven con evidencia, que la mayoria de los mismos representantes de la comunidad que tienen sobre ellos el sagrado deber de promover todas las buenas instituciones que fuesen de su alcance, son los mismos que disimuladamente trabajan para substituir el desorden y el caos? ¿Que dirán ahora cuando ven que esa mayoria de los tres cuando sin ningun esfuerzo de su parte, hallando 26 jovenes amantes y zelosos del bien que espontaneamente se ofrecen á ellos para aprender y aplicarse con perdida de su tiempo, sin ningun otro motivo que el de dignificar su culto, sin ningun otro interes que el de no tener que ruborizar, qué diran, digo, de esa mayoria que en vez de contribuir con tada la estimulacion de su parte como verdaderos representantes de la comunidad, no han contribuido que con obstaculos disfrazados, con burlas y con ironias? *Oh tempora! oh mores!* En verdad que este es un fenómeno mucho mas inverosimil que la ecsistencia de algunos demagogos que no aspiraban que á estorvar el coro. ¿Y habrá todavia algun interesado que no quiera cooperar unidos para provocar por todos los medios legales la descomposicion de un semejante *Triunvirato*? ..... ¡Y vosotros jovenes dignos de todo aprécio que habeis sabido sentir la necesidad de vuestro siglo! Aplicad las horas de vuestro recreo, en un ejercició que os grangueará la estimacion, no tan solo de vuestros correligionarios sino tambinn la de todos los hombres amigos del progreso y de la civilizacion. No os dejeis desmayar por que tres de vuestros representantes que tienen el poder en su mano por su mayoria os quieran ridiculizar. Continuad con el mismo fervor y aplicacion (siempre sumisos al poder que rige la Synagoga) en aprovechar de vuestras repasadas bajo la guia demusicos inteligentes. Tal vez no está lejos el dia que vereis vuestras tareas merecer todo el aprecio y la estimulacion que son ellás acredoras. Si: ya esas tareas han hechado sus raizes: vuestros mismos antagonistás ya no podrán en presencia vuestra y de vuestro imponente silencio, sino hacer sus esfuerzos ahora que se hallan abandonados de vos, para imitaros; pero ¿como es de esperar que sepan consolidar una posicion tan violenta hombres que actuando mal ni saben lo que actuan. Acordaos que en este mismo Periodico me han dirigido (ó ellos ó sus satélites) á la Francia israelitica, ignorando que la Francia israelitica ya ha introducido el mismo Organo en varias de sus principales Synagogas. ¡Que delirio fue aquel!......

Que vous auriez besoin des leçons de Socrate,
Agitateurs cruels, sans oreilles, sans yeux.
De Socrate? non, non, votre esprit furieux,
A certainement plus besoin d'Hyppocrate.

Poes div.

EL ISRAELITA AMIGO DEL ORDEN.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 Juny 1845.

ALZOO de personen van *ISAAC RODRIGUEZ MIRANDA Jr.* als in huwelyk hebbende *HANA JESURUN HENRIQUEZ, JEOSUAH JESURUN HENRIQUEZ en ELIAS JESURUN HENRIQUEZ*, kinderen en erfgenamen van wyle Mejufvrouw *RACHEL LOPEZ PENHA*, weduwe van *ELIAS JESURUN HENRIQUEZ*, zich per rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor het hen in eigendom aankomend slavenkind genaamd ADELIEN, oud 10 jaren, dochter van CAROLINA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft sulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op het gemeld slavenkind mogt sustineren, optereopen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 Juny 1845.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 14 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Curaçao den 5 Juny 1845.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, in dato 2 dezer onder No. 218, de navolgende beschikking genomen hebbende:

No. 218. *Extract uit het Journaal van het verhandelde en gedisponeerde by den Gezaghebber der kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.*

Maandag den 2 Juny 1845.

Gelet: op de toenemende hoeveelheid der alhier in omloop gebragte fransche zilveren vyf franken.

Gelet: dat bedoelde fransche specie, in vele gevallen van dagelyksch verkeer, in betaling wordt aangeboden tegen *f* 2. 50 per stuk.

Herlezen Zyne Majesteits besluit van den 10 Mei 1826 la. A. 11, betrekkelyk tot de invoering, binnen deze kolonie, van het nederlandsche muntstelsel.

Gelet: dat, by art. 6 van evengemeld koninklyk besluit, tevens gangbaar zyn verklaard, om by de koloniale kassen op Curaçao en onderhoorige eilanden in betaling te worden aangenomen, de daarby opgenoemde vreemde muntspecien, onder welke de bedoelde fransche geldspecie niet behoort.

Gezien het opvolgende 7 artikel, bepalende, dat er geene andere vreemde muntspecien by het gouvernement zullen worden aangenomen, dan na dat Zyner Majesteits vergunning daartoe zal zyn verleend, ingeval van welke vergunning de verhouding dier vreemde muntspecien tot den nederlandschen standpenning, tevens zal worden aangewezen.

Gelet, echter, dat er zich gevallen kunnen voordoen, waarin het niet in ontvang nemen van gezegde vreemde specie, nadeelig zoude werken op de belangen der koloniale kas, en het daarom raadzaam is geoordeeld, om de vereischte vergunning van hooger hand eenigermate vooruit te loopen.

Gelet; op den koers, afwisselende van *f* 2. 35 tot *f* 2. 37½, tegen welken de vyf franken, in den laatsten tyd, in de prys couranten van Amsterdam genoteerd zyn geworden.

Is goedgevonden en verstaan, te bepalen:

1. dat, in den regel, by 's ryks kantoren binnen deze kolonie, de bepaling zal worden opgevolgd, van geene der by het aangehaalde koninklyke besluit niet als gangbaar verklaarde vreemde muntspecien in ontvang te nemen, alvorens daartoe de speciale magtiging van het hooge bestuur zal gegeven en kennelyk gemaakt zyn.
2. dat, evenwel, de fransche zilveren vyf franken, tot dat op het daartoe intedienen voorstel, by hooger hand beslist zal zyn, by 's ryks kantoren zullen mogen worden in ontvang genomen, tegen *f* 2.37 per stuk, als naar aanleiding van de wet van den 22 Maart 1839 (Staatsblad van dat jaar No. 6) geoordeeld wordende gelyk te staan met derzelver innerlyke waarde, in verhouding tot den nederlandschen gulden.

Zoo wordt dezelve, op last van Zyn HoogEd. Gestr. ter kennisse van het algemeen gebragt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood voor het Garnizoen enz. eene hoeveelheid van meer of min *Twaalf Duizend Ponden Tarwe Meel*, gaaf en goed, leverbaar in het Magazyn, zoo zal aan den voordeeligsten inschryver voor het Gouvernement die leverancie worden verleend; waarvoor de biljetten op Maandag, den 9 dezer, tot des voormiddags uiterlyk te 11 ure, ter Administratie van Financien zullen worden aangenomen.

Curaçao den 6 Juny 1845.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Verkooping
By M. & H. C. HENRIQUEZ,

Op aanstaanden Maandag, den 9 dezer, van Zeep — Touwwerk — Glaswerk — Kaas—Vleesch—Olie—gemaakte kleederen—Pendules—Brandewyn—drooge goederen—eene party andere voorwerpen, enz.

Curaçao den 6 Juny 1845.

MONSIEUR C. ALEXANDRE, professeur de POLKA, de passage en cette ville, à l' honneur d' informer le respectable Public, qu' il a l' intention de donner des lessons de cette charmante et gracieuse dance, pendant son sejours ici; la vogue qu' obtient chaque jour davantage cette dance, dans les salons de Paris, Londres et de toutes les principales capitales de l'Europe, lui fait espérer que le Public fashionable s' empressera de connaître cette dance aussi facile que jolie.

Laisser son adresse au bureau de ce Journal.

Curaçao le 6 Juin 1845.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

Mei 30, venez. bark Carmela, J. D. Silva, Coro.
Juny 2, sp. golet Cometa, A. Rotger, Po. Rico.
—— 3, venez. golet Los Amigos, R. Yrausquin, Aruba.
—— — ned. golet Augustina, W. C. Jones, St. Thomas.
—— 6, ned. golet Dorina, G. B. Conquet, Po. Cavello.
—— — ned. golet Dorothea, J. Quant, Aruba.
—— — ned. bark Onderneming, C. Vos, Jacmell.
—— — port. brik General Nepumeceno, B. J. do Nacimen, Berbice.

UITGEKLAARD.

Mei 31, ned. golet Grand Orient, H. Evertsz.
Juny 3, venez. golet Dos Hermanos, M. Romero.
—— — eng. golet Seaflower, H. W Lawson.
—— 4, venez. golet Los Amigos, R. Yrausquin.
—— — zweed. bark Eagle, T. Darry.
—— 5, ned. golet La Beauté, W. F. G. Ellis.
—— 6, ned. golet St. Nicolaas, P. F. de Haseth.
—— — venez. bark Carmela, J. D. Silva.
—— — ned. golet Aurora, J. H. de Groot.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JUNY 1845.

N. M. Woensdag den 4 te 8 u. 30 m. 's avonds.
E. K. Donderdag den 12 te 11 u. 8 m. 's avonds.
V. M. Donderdag den 19 te 6 u. 36 m. 's avonds.
L. K. Donderdag den 26 te 10 u. 52 m. 's morgens.

Verleden Maandag zyn alhier over St. Thomas berigten uit Europa tot den 1 Mei ontvangen, welke voor deze kolonie eene zeer onaangename tyding bevatten, namelyk dat de Heer Gezaghebber VAN RADERS benoemd is tot Gouverneur van Suriname. Deze tyding heeft groote verslagenheid onder de inwoners dezer kolonie gebragt, en algemeen wordt het vertrek van den Gezaghebber VAN RADERS uit deze kolonie betreurt, en zulks met reden: want men zal niemand vinden, die meer belang zal stellen in de welvaart dezer kolonie dan de Gezaghebber VAN RADERS. Onvermoeid werkzaam, volhardend in alles wat strekken kan ter bevordering der nyverheid en ter vermeerdering der voortbrengselen van den landbouw, is de Gezaghebber VAN RADERS. Omtrent dertig jaren heeft hy onder ons gewoond en is, door de hooge betrekkingen, welke hy bekleed heeft, in de gelegenheid geweest het land en deszelfs inwoners te leeren kennen.— Hy heeft ook zyne kennis besteed om zulke voortbrengselen van den landbouw optesporen, welke alhier gedyen kunnen; en mogten zyne pogingen niet in allen deele naar wensch geslaagd zyn, zoo moet dit niet aan hem, maar aan omstandigheden, welke buiten zyne magt liggen, toegeschreven worden. De Gezaghebber VAN RADERS laat in deze kolonie achter verscheidene nuttige inrigtingen, welke als zoo vele gedenkstukken alhier zynen naam zullen vereeuwigen.

In de *Handelsbladen* van 24, 25 en 29 April vinden wy de volgende koninklyke besluiten:

AMSTERDAM, 23 *April*. By koninklyk besluit van den 21 dezer, is, op het daartoe by herhaling door hem gedaan verzoek, aan den Heer B. J. Elias, een eervol ohtslag verleend als gouverneur-generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen.

By hetzelfde besluit is tot gouverneur van Suriname benoemd de Baron R. F. van Raders, thans gezaghebber van Curaçao en onderhoorigheden.

— 24 *April*. By Konink. besluit van 22 April jl., is de majoor R. H. Esser, van het batt. jagers No. 27, dienstdoende in de West-Indiën, benoemd tot gezaghebber van Curaçao en onderhoorigheden.

— 28 *April*. De *Staats-Courant* behelst het volgende besluit:

WIJ WILLEM II, enz. enz. enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien, van den 24 April 1845, litt. E, No. 19;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Nadat de bydragen uit de Oost-Indische geldmiddelen aan 's Ryks schatkist over 1844 eene som van *f* 12,800,000 zullen hebben bereikt, zal het beschikbaar overschot der koloniale remises, over dat jaar, worden bestemd tot gedeeltelyke inwisseling van het Surinaamsch bankpapier.

Art. 2. Wy behouden ons voor, om nader te bepalen, hoedanig die inwisseling zal plaats hebben.

'S GRAVENHAGE, 12 *April*. In den afgeloopen nacht is alhier plotseling overleden, Z. Exc. de minister van staat H. Baron Merkus de Kock, luit.-generaal, kanselier der beide orden, oud luitenant-gouverneur-generaal en opperbevelhebber des legers in Nederlands Indiën en minister van binnenl. zaken, en lid van de ridderschap der provincie Noord-Braband.

PARYS, 27 *April*. Volgens den *Constitutionnel* heeft de Heer Guizot, minister van buitenl. zaken, verlof bekomen om zich gedurende eene maand van de werkzaamheden zyns departements te verwyderen, ten einde de rust te nemen, die voor het herstel zyner gezondheid noodig is. De Heer Duchatel zal zich met het interim belasten. Een ander blad verzekert, dat de Heer Guizot morgen de zitting der kamer zal bywonen.

De *Courrier du Havre* meldt de komst in die stad van drie kommissarissen der republiek Haïti, die naar Frankryk zyn gekomen om van het gouvernement verlenging te erlangen van den betalings-termyn der schadevergoeding. De generaal Bustamente, gewezen president van Mexico, is mede den 26sten te Havre aangekomen en terstond naar Engeland vertrokken.

Iets over het Oregon gebied, uit Amsterdamsche Couranten van 1844.

(Het vervolg en slot van onze laatste.)

"Wat den naam van Rio Columbia betreft, zy is daaraan door den Amerikaanschen scheeps-kapitein *Gray* gegeven, die in 1792 gemelde rivier binnen viel. De Spanjaarden, welke men billykheidshalve de eerste ontdekkers dier rivier van den zeekant noemen moet, duidden haar in 1775 onder den naam van Rio de San Roque aan, en van den landkant hadden reeds in de eerste jaren der achttiende eeuw, tydens de Markies *de Beauharnais* gouverneur van Nieuw-Frankryk was, de Kanadiërs eene volkomen kennis van dien stroom, aan welke zy den naam van Groote West-rivier (*Grande Rivière de l' Ouest*) gegeven hadden.

"De Oregon neemt met twee groote takken zynen oorsprong in het Rotsgebergte, en na eenen loop van ongeveer drie honderd uren gaans werpt hy zich in den Stillen Oceaan tusschen Adams-punt en kaap Disappointment. Hy neemt verscheiden kleine rivieren op, met name de Kaoulis en de Ouallamet. Aan derzelver oevers verheffen zich de vestigingen der Kanadische Franschen, der Engelschen en der Amerikanen, die op gronden van de uiterste vruchtbaarheid verspreid zyn.

"Schepen van vier honderd ton kunnen de Rio Colombia met gemak tot veertig uren van haren mond opvaren. Hare breedte verschilt van zes tot acht honderd meters (N. ellen) en hare oevers zyn byna langs haren geheelen loop met reusachtige pynboomen versierd; maar de niet zelden onoverkomelyke zwarigheden, die aan den mond dier rivier ontmoet worden, en de menigvuldige ongelukken, tot welke zy aanleiding geven, zullen nimmer veroorloven, dat de scheepvaart er zich aanmerkelyk uitbreide.

"Men verbeelde zich toch eene woedende branding van acht tot negen Eng. mylen uitgestrektheid, die voor den riviermond de figuur eener halve maan vormt. By afloopend gety en vooral wanneer de sneeuw aan het smelten is, sleept de stroom der rivier, die alsdan eene snelheid van twee uren gaans in ieder uur tyds verkrygt, losgescheurde deelen van overstroomde gronden, ontzettend groote boomen, ja zelfs geheele brokken boschland met zich. Wanneer nu zeewinden het water tegen den mond der rivier opjagen, verwekt de schok der beide krachten golven van meer dan zestig voeten hoog, die als gebergten in de lucht ryzen. Voor hem, die dan veiliglyk

binnen de rivierzoomen, met weelderig groen omgeven, ten anker ligt, is het een ontzettend, maar dichterlyk schouwspel, de zoogenaamde baar te zien, met haren donderenden golfslag, die verscheiden uren in het rond gehoord wordt, met hare stortzeeën, die naar den zeekant geheel den horizon onzigtbaar maken, en met hare vlugten van zeearenden en albatrossen, die boven den wit beschuimden kruin der baren heen en weder zweven.

" Deze baar bestaat uit dryfzand, en het vaarwater door dezelve verandert alle jaar. Ook heeft de Hudsons-maatschappy, hoe ervaren en bekwaam hare zeelieden ook wezen mogen, verscheiden schepen in dien gevaarlyken doortogt verloren. De *William* onder andere, die dertig menschen aan boord had, verging er met man en muis in het jaar 1828, en gedurende den zomer van 1841 heeft er de groote Amerikaansche korvet *Peacock* schipbreuk geleden; doch gelukkiglyk had men in dit laatste geval slechts het verlies van het vaartuig te betreuren.

" In January 1842 hebben wy zelven er negentien vervelende dagen te midden der vreesselykste stormen en onweders moeten doorbrengen, vermits wy noch de rivier konden opvaren uit hoofde van den sterken stroom, noch naar buiten loopen om den geweldigen wind.—Wy hielden ons een Eng. myl van den wal, steeds zeilvaardig om van het eerste, al ware het slechts kortstondige oogenblik van meerdere bedaardheid des weders gebruik te maken, nog liever het gevaar van den doortogt willende trotseren, dan tegen de rotsen der kust geslagen te worden. Hetgeen deze rivier met regt tot een voorwerp van schrik voor de zeelieden maakt, is de noodwendigheid, waarin zy zyn, om ingeval van storm meer dan twee honderd uren verre noord- of zuidwaarts te moeten zeilen, alvorens eene andere schuilplaats te kunnen vinden. De eenige, welke men aantreft, zyn de haven van San Francisco in Kalifornie, de baai Puget, in het diepst der straat van Fuca en de talryke eilandgroepen, welke men, noordwaarts varende, *langs de kust* ontmoet. Noch het Kanaal, noch de straat van Gibraltar, noch de golf van Mexico hebben zoo pylsnelle stroomingen, zoo geweldige rukwinden, zulk een plotseling omspringen van den wind en eene zoo uitgestrekte baar, als de schrikwekkende invaart der Columbia-rivier. Daarom ook zouden alleen stoombooten dezelve veiliglyk kunnen bevaren, en dan nog slechts gedurende eenige weinige maanden van het goede jaargetyde.

" Des zomers verschynen er vloten van Indische schuitjes, sommige van meer dan drie of vier honderd uren verre gekomen, om ruilhandel te dryven of zalm te visschen, waarvan de groote stroom en hare neven-rivieren wemelen. De kanoo's waarmede de inboorlingen die verre zeetogten doen, zyn niet anders dan stammen van pynboomen, welke men door het vuur heeft uitgehold en die naauwelyks twee voeten diepte hebben, by vier voeten breedte en vyf en twintig of dertig voeten lengte. Overigens met veel zorgvuldigheid bewerkt, zyn zy met schelpen van onderscheiden kleuren ingelegd en zoo van binnen als van buiten met breede roode en blaauwe streepen beschilderd. Op den voorsteven ziet men het hoofd van eenig symbolisch dier, dat door de wilden vereerd wordt, gewoonlyk een bever, arend of wolf der prairiën. Op deze zoo hagchelyke reizen nemen de Indianen hun gezin mede. Onder in de kanoo op de hurken gezeten, hanteren vrouwen en kinderen de pagaai met verwonderlyke behendigheid, en het is iets byna ongeloofelyks, hoe die ligte vaartuigen zulke ontzettende afstanden afleggen en de baar overvaren by eenen harden wind en holle zee, die Europesche sloepen byna onmisbaar zouden doen verongelukken.

" Eenmaal de rivier binnen, varen de schepen haar vyf uren ver op en werpen het anker weinige roeden van den linkeroever by een' mast, waaraan de Britsche vlag wappert.

" Eene houten barak van gering voorkomen met eene loods en een' kleinen aardappelen-akker, aan den oever van het water gelegen, vormen hetgeen de Engelschen trotschelyk het *fort George* en de Amerikanen de stad *Astoria* noemen. Die eenzame woning, op een' kleine plek weiland gebouwd, wordt door een' eenig man, den Heer *Barney*, agent der Hudsons-kompagnie, bewoond, die er met zyn gezin in huisvest, en van dit punt wyst men de plaats, waar vroeger het *fort Astoria* stond, van hetwelk thans alle spoor verdwenen is.—Niet verre van daar ziet men bosschen van gedrogtelyk groote pynboomen. Wy maten er een' die op den grond lag en niet minder dan tweeëntachtig meters (N. ellen) lang, aan zyn onderst gedeelte dertien a veertien meters in omvang en by zyn uiteinde drie a vier voeten over het kruis was. Die boomen, ongetwyfeld de hoogste der geheele wereld, worden nimmer minder dan drie honderd voeten lang en beslaan byna de geheele kust van dit overheerlyke land.

" Het opsporen van eenen noordwestelyken doortogt, dat is te zeggen van eene gemeenschap tusschen de twee groote wereld-zeeën door het noorden heen, waarop de aandacht aller reizigers van de ontdekking van Amerika af, op gevestigd geweest was, leverde by het eind der achttiende eeuw nog altyd een voorwerp van studie voor de Spaansche zeelieden. Diegenen hunner, welke destyds de streeken ten noorden van Kalifornie bevoeren, vermoedden het daarzyn van eenen doortogt, die uit de Zuidzee naar den Atlantischen oceaan leidde, en zoo men meende door eenen loods, *Juan de Fuca*, in 1592, omstreeks den 47sten paralel van breedte ontdekt geworden was. Zich zekerheid hieromtrent willende verschaffen, deed Kapitein *Martinez*, die in 1789 de Spaansche vestiging te Noutka onder zyn bestuur had, met dit oogmerk verscheiden togten ondernemen; zy leverden het bewys, dat de vermeende, door *Fuca* gevonden doortogt niet anders was, dan een ontzettend lange straat, gevormd door den bogtigen wal van het vaste land en door het groote eiland van Quadra en Vancouver, hetwelk meer dan honderd uren lang is, by eene afwisselende breedte van vyf tot vyf en twintig.

" Aan den zuidkant en in de diepte dier straat ligt de baai van Puget, die eene reeks van overheerlyke havens en de eenige volkomen veilige ankerplaatsen aanbiedt, welke zich van Kalifornie tot hiertoe opdoen. Het is op het behoud van dit gewigtig punt, dat al de pogingen der Hudsons-compagnie en al de onderhandelingen der Engelsche regering met de Vereenigde Staten tot regeling der grenzen gerigt zyn.

" De landeryen, die deze baai omgeven, zyn van verwonderlyke schoonheid en vruchtbaarheid; de luchtstreek is er zacht en het landschap bestaat uit reusachtige bosschen en uitgestrekte weiden, die door duizenden van beekjes besproeid worden; daarenboven zyn er nu onlangs onwaardeerbare beddingen van steenkool ontdekt.

" Al wat binnenslands ligt en ook de kust ten noorden der straat is door de Engelschen Nieuw-Caledonia genoemd geworden. Dit land is zeer bergachtig zeer boschryk en bevat eene menigte meeren en rivieren. De hoogste bergen liggen er by de meeren Stewart en Babine, van welke zy hunne namen ontleend hebben, en byna al die wateren werpen zich in de rivieren Fraser en Simpson.

" Even als al de westelyke streeken der groote werelddeelen genieten Nieuw-Caledonia en Amerika's noord-westkust eene veel hooger temperatuur dan de oorden, die tusschen dezelfde breedte-cirkels liggen, maar door den Atlantischen oceaan bespoeld worden. De oorzaken der meerdere koude aan de oostelyke kusten zyn het verder uitloopen van het vaste land naar de Pool en de oceaanstroom, die ontzettende hoeveelheden ys naar het zuiden voert; aan de westkust moet daarentegen de meerdere warmte toegeschreven worden aan de hoogte van het Rotsgebergte, dat den westwaarts van hetzelve gelegene streeken tegen de noorden- en oosten winden beschermt, als ook aan het vooruitspringende schiereiland Alaska en de massa van Russisch Amerika, dat de onder hetzelve gelegene kust tegen het Poolys dekt, hetwelk door de Behringstraat uit de yszee zou kunnen aandryven.

" Het doorkruisen van dit land heeft groote moeijelykheden. Des winters reist men er met sleden, door honden getrokken. Drie dezer dieren zyn toereikend om een gewigt van twee honderd pond te slepen. Is de sneeuw hiertoe niet vast genoeg, alsdan is men gedwongen op *raquettes* te loopen, dat een schoeisel is, uit zeer dunne, twee metres lange en achttien duim breede vuren plankjes bestaande. Aan de uiteinden en aan het midden dier plankjes zyn onderscheiden riemen gehecht, die aan de vreef en het benedendeel van het been vastgemaakt worden. Niettemin kan het gebeuren dat, ondanks de overgroote oppervlakte dier raquetten, door een plotseling dalen der temperatuur de sneeuw, te week geworden, den onvoorzigtigen reiziger, die op deze teekenen van gevaar geene genoegzame acht geslagen had, plotseling verzwelgt. Daarenboven kan men zich geen denkbeeld maken van de onlydelyke pyn, die door het zoogenaamde *raquetten-zeer* te weeg gebragt wordt.—De vryving ontsteekt en ontvleescht eindelyk de trekkers van het been, aan welken in dien staat, wanneer de koude overmatig is, dikwerf het koud vuur komt. Doch hoe het hiermede zy, de Kanadische Franschen, die gewoon zyn zich van dien toestel te bedienen, leggen daarmede tien tot twaalf uren wegs per dag af en dragen tevens lasten van 50 á 60 kilogrammes (N. ponden.)

" Des zomers geschieden de reizen te paard en nog meer in schuiten met Kanadiërs bemand. Alsdan doen deze, om te gelyker te roeijen, de bosschen van hunne oude Fransche liedjes weêrgalmen. Meer dan eens heeft, by het bevaren der Columbia, ons hart geklopt, wanneer wy, zelfs midden onder wind en regen, onze roeijers zangen hoorden aanstemmen, die ons ons vaderland herinnerden, en wy aldus, aan deze afgelegen boorden den moed en vrolykheid van het oud-nationale karakter hervonden.

" Het Oregon-gebied wordt door twee honderd Amerikanen bewoond, die zich hoopsgewys langs de rivier Quallàmet nedergezet hebben; voorts door honderd Engelschen, tot de Hudsons-compagnie behoorende en door de Kanadische Franschen, die met hunne gezinnen eene bevolking van meer dan drie duizend menschen uitmaken. Velen dezer laatsten, vroeger dienaren der compagnie, hebben zich onderling landeryen verdeeld, die zy voor hunne eigen rekening bebouwen; maar de meesten zyn regtstreeks uit Kanada gekomene planters.

" Wy hebben reeds gezegd, dat de grond uit zynen aard uitnemend vruchtbaar en het klimaat byzonder zacht was; dit wetende zal men zich niet verwonderen, dat de voortbrengselen van dien grond menigvuldig en van onderscheiden soorten zyn: alle graangewassen, de vruchtboomen en moeskruiden van Europa groeijen er snel en komen er tot de uiterste volkomenheid. Ceder-, berken-, abeel-, lorken- en ahornboomen zyn er zeer gemeen. Het Europesche rundvee ontwikkelt er zich tot eene grootte en sterkte, die opmerking verdienen en niet lang zal het duren, of de wol der schapen, die er gefokt worden, zal met de schoonste Saksische en Schotsche wolsoorten kunnen wedyveren.—Damherten, antilopen, wolven en vossen, bevolken in menigte de bosschen, welker eenzaam lommer door vogels van duizenderlei soort, colibris, wilde ganzen, ooijevaars en talingen verlevendigd wordt. De zee, welke de oevers bespoelt, wemelt van bakkeljaauw, sardynen, walvisschen en robben. De rivieren, die in dezelve uitstroomen, zyn vol van zalm, en herbergen nog otters, bunzings en bevers; de oevers dier rivieren eindelyk, als ook het strand der zee, zyn het verblyf van ontelbare vlugten meeuwen, storm- en ysvogels.

" Het delfstoffelyk ryk is er niet minder overvloedig.

" Ondertusschen, niettegenstaande zoo vele voordeelen, eeniglyk aan de natuur verschuldigd, heeft de uitvoer der voorwerpen van handel zich tot nog toe, om zoo te spreken, eeniglyk bepaald tot peltervyen en vachten, welke de Indianen by de Amerikaansche planters of in de Engelsche kantoren van de maatschappy der Hudsons-baai tegen Europesche koopwaren komen ruilen."